Temps Ordinari - Vint-i-vuitè diumenge

Per Administrador el dg., 16/10/2016 - 09:00

Is 25, 6- 10
Fl 4,12-14.19-20
Mt 22,1-14

Un evangeli sorprenent En el sentit més etimològic de la paraula: ple de sorpreses. Algunes agradables i plenes de vida; les altres, inquietants. I enmig de tot això, nosaltres, com convidats als quals s'adreça aquesta paràbola. No hi ha dubte que en el seu text s'ensuma un llenguatge i unes imatges molt pròpies del temps de Mateu i de la seva Comunitat. Però anem a pams, deixem-nos "sorprendre" per una paràbola que, no podem oblidar-ho, ens descriu allò que és **la màxima "obsessió" de Jesús: el seu Regne**, la manera com ell vol que entenguem la vida cristiana, la fe, la identitat pròpia dels seus seguidors i seguidores...

1. Primera sorpresa
Per Jesús, la presentació de Regne és com un banquet de noces, un casament, una festa, on Déu se'ns manifesta com una figura **molt allunyada de certs estereotips gens cristians:** la por, un Déu que controla els comptes, sempre disposat a jutjar, a fer pagar "*multes*" pels nostres pecats, malhumorat, sever, i que aplega els seus súbdits per explicar-los les seves lleis, les condicions del seu servei.
Res de tot això: **un banquet!** Signe de la convivència, de la joia, del bon ambient, d'una certa intimitat, de sentir-nos confiats, ben propers a la festa del Fill. El pare dels fills pròdigs també pensa en un banquet de festa! Sorprenent, aquest Déu!

2. Segona sorpresa
Els convidats diuen que no, **rebutgen la invitació**. Els motius, ben diferents, com aquells terrenys en els quals cau la llavor del sembrador. Però aquí les excuses fins i tot són molt més realistes i agressives. Uns es desentenen de la invitació (com si diguessin: "*altres preocupacions tenim que anar ara de casament!"*); la feina és la feina, la pela és la pela. Aquesta és l' única realitat que compta. Però el més esfereïdor és que arriben a fer desaparèixer els missatgers de la Bona Notícia. Tot un cas, que es repeteix molt sovint. **No solament maten el missatge sinó també el missatger**. Quan hom entra en aquesta dinàmica de violència, tal com s'explica en una altra paràbola del mateix evangelista, s'arriba fins i tot a matar el propi Fill... Sorprenent, però real!

3. Tercera sorpresa
Potser és la més gran, allò que retrata millor de quin Déu ens parla Jesús. La festa no s'interromp. Ja que els convidats "*privilegiats*" no han volgut, omplirem la festa d'altres persones, situades en els marges de la història, en les cruïlles, en els camins llunyans. **El pla de Déu no fracassa.** Com diu l' Evangeli, omple la festa "*de bons i dolents*"**. Ja que no han vingut els "inclosos", que vinguin els "exclosos".** Una de les constants evangèliques, una de les maneres més revolucionàries que té Jesús de veure les coses i les persones. I tot perquè l' impuls del seu cor no s'atura. Quantes vegades hem llegit a l' Evangeli aquesta mirada de Jesús als més desfavorits. Aquí torna a sortir. I ja no ens hauria de sorprendre!

4. I la quarta sorpresa?
És l'apèndix del convidat que no porta un vestit prou "*maco*" per assistir al casament del Fill. Sorprèn perquè si abans hem vist que la sala s'omple de pobres i marginats, a què vénen ara tants miraments i tanta severitat en assistir amb el vestit adequat? Què voldrà dir aquest detall? Es parla del **sentit de responsabilitat**, de ser conscient del que suposa la invitació, que el Regne de Déu no es pot prendre superficialment, a la babalà i que una "conversió" al Regne de Déu s'ha de fer **en plena consciència**, amb "*el vestit adequat"* d'una mentalitat responsable.
Els comentaristes afirmen que, en general, les dificultats de conversió al cristianisme i a l' Evangeli van venir sobretot del judaisme, perquè potser es pensaven que l' Evangeli de Jesús era una tornada a una sinagoga més pura, més radical, més exigent. **Jesús mai no vingué a fundar un nou judaisme**, ni a implantar unes noves normes ni a donar impuls a una nova sinagoga. *Ell proposà un cor nou, uns bots nous per a un vi nou*, no una reforma superficial. Deixem-nos sorprendre per l'estil del Regne de Déu! I pensem que les invitacions de Jesús al seu seguiment són constants, a partir de les circumstàncies que ens toca viure. Que no ens agafin de sorpresa, sinó ben conscients!

ETIQUETES
DESFAVORITS FILL INVITACIÓ PARÀBOLA SINAGOGA REGNE BANQUET CASAMENT FESTA SORPRENENT VESTIT